

ban publikáltak, vagy épp ott fedeződtek föl az irodalom számára (pl. *Nem Mind Egy antológia*), sem azok, akiknek kiadta a könyvét, sem azok, akikkel más jót tett, mert az az érdekes-furcsa ember volt, aki csak jót tudott tenni élete során. Az irodalom nem a hála intézményrendszere, mára még csak nem is az emlékezésre képesek és méltók (vagy bátrak és ostobák) gyülekezete. *Látjátuk feleim szümtükkel, mik vogymuk, isá, por és homou vogymuk* – kezdődik a *Halotti Beszéd*. Hát, most látjuk, láthatjuk. Elfoszlunk a semmibe! S a legszomorúbb, hogy mi, élők, túlélők, kedvezményezetek, megsegítettek, szeretetbe fogadottak, még csak nem is szégyelljük magunkat olyan nagyon. Úgy, kicsit sem! S még erre se mondaná Mózsi Ferkó, hogy rohadt és önző és hálátlan kor, nemzedék, irodalom, barátok... Ez azonban nem jelenti azt, hogy akinek most nem kéne jól éreznie magát a bőrében, ezzel felmentést is kap a lelkifurdalás alól.

Zalán Tibor

E számunk szerzői

- Benke László** (1943) – költő, szerkesztő, Budapest
- Berecz Ágnes Gabriella** (1958) – köztisztviselő, író, Budapest
- Csíkhegyi Lenke** (1944) – történész, műfordító, Kisszékely
- Dobos Marianne** (1942) – közíró, Budapest
- Domahidy Miklós** (1922–2008) – író, bo-rász
- Feledy Balázs** (1947) – művészettörténész, Budapest
- Kozák Beáta** (1971) – területi képviselő, Tata
- Lászlóffy Aladár** (1937–2009)
- Lokodi Imre** (1960) – író, újságíró, Marosvásárhely (Románia)
- Mátyus Aliz** (1948) – író, szociológus, szerkesztő, Budapest
- Molnár Imre** (1956) – szociológus, történész, diplomata, Pozsony (Szlovákia)
- Párkányi Raab Péter** (1967) – szobrász, Budaörs
- Pataki Edit** (1947) – tanár, anyanyelvőr, Magyardombegyház
- Pető Józsefné** (1949) – kereskedelmi munkatárs, Taksony
- Ritter György** (1980) – író, újságíró, kritikus, Solymár
- Sági Istvánné** (1912) – nyugdíjas gyermekgondozónő, Budapest
- Sági Mária** (1945) – pszichológus, Budapest
- Suhai Pál** (1945) – költő, tanár, Budapest
- Szalai Lajos** (1947) – nyelvész, műfordító, Budapest
- Tamási Orosz János** (1953) – költő, újságíró, Budapest
- Vándor Anna** (1941) – tolmács, műfordító, Budapest
- Várnagy Márta** (1961) – író, Budapest
- Vitányi Iván** (1925) – szociológus, Budapest
- Zalán Tibor** (1954) – költő, író, drámaíró, Budapest

Gulág-gyerekek

„Elült a szél a késő éjszakában. / Homály borítja földünk bús egét. / Kihalt a táj, csupán egy néma tábor / Meresztí félve száz villanyszemét. // Körötte semmi zaj: a zord vidékre / A téli éj mogorva csendje ült; / Pihenni tért már régen árva népe: / Az elgyötört had rég elszenderült.” (Galgóczy Árpád)

„A túlélés ösztöne. Mert mindig a tenger felé fordulsz, kelet felé nézel, dehogyis vágyakozásból, mondja. Kelet felé nincs vágyakozás. Az utánad küldött golyó az első hullámoknál utolér. A szelek általában északkeletről jönnek, a Kvadriláterben folyamatosan fúj, sokszor megveszel, úgy söpör, érzed, hogy felkap, leszaggatja rólad a maradék rongyot.” (Lokodi Imre)

„A kinti lágeréletben mi, foglyok, nem »dramatizáltuk« az életünket. Az alapfeszültség két rugója állandó működésben volt: ehhez erőpocsékolás lett volna bármit is hozzátennünk. Az egyik rugó rövid, nap mint nap újra feszülő, fizikai volt: estig minél több ételhez és (télen) minél több meleghez jutni. Ez a törekvés – a hozzá tartozó másodrangú vágyunkkal dohányért, előnyös munkahelyért, megértő pajtásokért – a figyelmünk nagyobb hányadát az erőnlét szolgálatára kötötte le. Ösztökélően: mert szüntelenül gondolkozni, mérlegelni, számítani, vállalkozni, helyezkedni, kockáztatni és a felsüléseinket elemezni készített.” (Domahidy Miklós)

„Az ő visszaemlékezéseiből tudjuk, hogy a testileg »szánalmasan lesóványodott«, »csont és bőr«, összetört fizikumú, beteg Esterházy János »csodálatos türelemmel viselte« szenvedéseit, és súlyos tüdőbetegsége ellenére is sugárzott belőle a lelkiemelő. »Mint egy jó apa«, azonnal hozzáfogott fiatal magyar fogolytársa, az akkor alig húszéves Hetényi József neveléséhez, tanításához. Saját helyzetével teljesen tisztában lévén, szenvedéseit népéért való vezeklésként viselte.” (Molnár Imre)

Ára: 800 Ft. Előfizetés: 6000 Ft.

Előfizethető személyesen valamennyi postán és a kézbesítőknél, a Magyar Posta Zrt.
(1) 303-3440-es faxszámán, a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail-címen,
valamint a szerkesztőségben.

A Napút elérhető az interneten: <http://www.naputonline.hu>

Számlaszám: OTP 11713012-21181665

A folyóirat támogatói:

